

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI
CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU CURRICULUM

PROGRAMĂ ȘCOLARĂ PENTRU CLASA A IX-A
ȘCOALA DE ARTE ȘI MESERII

ECONOMIE

Aprobat prin ordin al ministrului
Nr. 3458 / 09.03.2004.

București, 2004

NOTĂ DE PREZENTARE

Disciplina “Economie” este prevăzută în planul de învățământ pentru Școala de Arte și Meserii la clasa a IX-a, la domeniul *economic* (comerț, alimentație publică și turism), beneficiind de 2 ore/săptămână.

Studierea acestei discipline la domeniul economic are în vedere pregătirea elevilor cu privire la dobândirea cunoștințelor economice și a deprinderilor necesare desfășurării activității în profil. Programa oferă cunoștințele de bază care să permită formarea și exersarea unor deprinderi esențiale pentru desfășurarea unei activități eficiente și responsabile.

Structura prezentei programe include următoarele componente:

- Notă de prezentare
- Competențe generale
- Competențe specifice și unități de conținut
- Valori și atitudini
- Sugestii metodologice

Elementele de noutate sunt legate de următoarele aspecte:

- includerea unor sugestii metodologice care să orienteze spre modalități didactice concrete de transpunere a curriculum-ului în practica școlară;
- recomandarea unor valori și atitudini din perspectiva predării – învățării “Economiiei”;
- orientarea către latura pragmatică a aplicării curriculum-ului: corelarea dintre unitățile de conținut și competențele specifice permite profesorului să realizeze legături între ce se învață și de ce se învață; corelația propusă are în vedere posibilitatea ca o anumită competență specifică să poată fi atinsă prin diferite unități de conținut, neexistând o corespondență biunivocă între acestea.

Demersul urmărit permite atât familiarizarea elevilor cu unele aspecte teoretice cât și formarea unor competențe de tip instrumental-practic, necesare activității economice în viața privată și publică.

Principiul de bază al curriculum-ului, care se va regăsi în manualele alternative și în strategiile didactice utilizate la clasă, este acela de a oferi elevilor, în cadrul fiecărui capitol, un număr relativ redus de noțiuni de bază, repetate și exersate în contexte diferite.

Programa se adresează profesorilor și autorilor de manuale.

Este necesar ca demersurile de predare-învățare-evaluare și de realizare a manualelor școlare să fie precedate de lectura integrală a programei, asigurând corelarea conținuturilor cu necesitatea formării competențelor cuprinse în programă, în scopul cultivării valorilor și atitudinilor promovate de aceasta.

COMPETENȚE GENERALE

1. Utilizarea conceptelor specifice științelor sociale pentru organizarea demersurilor de cunoaștere și explicare a unor fapte, evenimente, procese din viața reală
2. Aplicarea cunoștințelor specifice științelor sociale în rezolvarea unor situații – problemă, precum și în analizarea posibilităților personale de dezvoltare
3. Cooperarea cu ceilalți în rezolvarea unor probleme teoretice și practice, în cadrul diferitelor grupuri
4. Manifestarea unui comportament social activ și responsabil, adecvat unei lumi în schimbare
5. Participarea la luarea deciziilor și la rezolvarea problemelor comunității

VALORI ȘI ATITUDINI

Competențele generale și specifice care trebuie formate prin procesul de predare-învățare a “Economiei”, au la bază și promovează următoarele valori și atitudini:

- libertate economică
- eficiență economică
- raționalitatea utilizării resurselor
- comportament economic activ și responsabil

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI UNITĂȚI DE CONȚINUT

Competențe specifice	Conținuturi
<p>1.1. Utilizarea corectă a conceptelor specifice economiei</p> <p>2.1. Operarea corectă cu conceptele însușite în contexte noi</p> <p>2.2. Argumentarea necesității utilizării raționale a resurselor</p> <p>2.3. Compararea eforturilor cu efectele, a cheltuielilor cu rezultatele, a costurilor cu beneficiile, din diferite puncte de vedere (al consumatorului, al producătorului)</p> <p>2.4. Calcularea costului, a profitului, a productivității, a salariului, a dobânzii și interpretarea rezultatelor obținute</p> <p>3.1. Utilizarea dialogului și a negocierii în situații economice date</p> <p>4.1. Manifestarea inițiativei în domeniul economic</p> <p>5.1. Participarea la luarea deciziilor cu caracter economic potrivit rolurilor asumate</p>	<p>I. Economia de piață</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Trebuințe-resurse: <ul style="list-style-type: none"> - relația trebuințe-resurse - alegere și renunțare în decizia economică ▪ Consumul de bunuri și servicii: <ul style="list-style-type: none"> - bunuri complementare și bunuri substituibile - utilitatea bunurilor și serviciilor în consum ▪ Proprietatea <ul style="list-style-type: none"> - atribute - forme ▪ Libera inițiativă și concurența <ul style="list-style-type: none"> - caracteristici - forme ▪ Producția de bunuri și servicii: <ul style="list-style-type: none"> - factorii de producție - costul de producție - profitul - productivitatea ▪ Banii: <ul style="list-style-type: none"> - forme actuale ale banilor - funcțiile banilor - credite, depuneri, dobânzi - puterea de cumpărare a banilor - inflația - convertibilitatea banilor - bugetul personal și de familie
<p>1.2. Identificarea unor probleme economice și a unor soluții alternative de rezolvare</p> <p>1.3. Identificarea surselor de informații referitoare la piața muncii</p> <p>2.5. Operarea corectă cu conceptele de cerere și ofertă pe diferite piețe</p> <p>3.2. Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor sarcini de lucru prin cooperare cu ceilalți</p> <p>4.2. Adecvarea comportamentului economic propriu la cerințele mediului concurențial</p> <p>4.3. Manifestarea unui comportament activ în identificarea și aplicarea unor soluții de diminuare a riscului de șomaj și a efectelor negative ale șomajului</p> <p>5.2. Participarea la identificarea unor soluții pentru problemele economice ale comunității din care face parte</p>	<p>II. Cererea și oferta pe piață</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Cererea și oferta de bunuri și servicii: <ul style="list-style-type: none"> - legea cererii, legea ofertei - formarea prețului pe piață ▪ Titluri de valoare: <ul style="list-style-type: none"> - acțiuni și obligațiuni - operațiuni cu titluri de valoare ▪ Cererea și oferta de muncă: <ul style="list-style-type: none"> - relația între cerere și oferta de muncă - salariul (forme: brut și net; nominal și real) - șomajul (cauze, prevenire și protecție socială) ▪ Comerț și turism internațional: <ul style="list-style-type: none"> - forme - costuri și beneficii

SUGESTII METODOLOGICE

Prezentul curriculum este un instrument de lucru care se adresează profesorilor care predau disciplina “Economie” în cadrul Scolii de arte și meserii. Acesta a fost conceput în așa fel încât să permită profesorului:

- să orienteze elevii în utilizarea unor concepte și practici care țin de cultivarea raționalității economice
- orientarea propriei activități pentru formarea la elevi a competențelor specifice domeniului economic
- să-și manifeste creativitatea didactică și să le faciliteze adecvarea demersurilor didactice la particularitățile elevilor cu care lucrează.

Sugestiile metodologice au în vedere deplasarea accentului de pe conținuturi pe competențe.

Unitățile de conținut sunt prezentate într-o ordine care nu este obligatorie.

Pentru accentuarea caracterului practic – aplicativ al disciplinei se va face apel la:

- experiența de viață a elevilor
- exemple din economia românească, accentuând domeniul de pregătire a elevilor
- analiza unor fapte, procese economice de interes general-economic și îndeosebi din domeniul comerț, alimentație publică, turism.

Considerarea elevului ca subiect al activității instructiv – educative și orientarea acesteia înspre formarea competențelor specifice presupun respectarea unor exigențe ale învățării durabile, printre care:

- utilizarea unor metode active (de exemplu: învățarea prin descoperire, învățarea problematizată, învățarea prin cooperare, studiul de caz, simularea, jocul de roluri, analiza de text, realizarea de portofolii), care pot contribui la crearea cadrului educațional care încurajează interacțiunea socială pozitivă, motivația intrinsecă și angajarea elevului în procesul de învățare;
- utilizarea calculatorului în exerciții de simulare a acțiunii în mediul economic pentru apropierea procesului de predare – învățare de realitatea economică.

Evaluarea reprezintă o componentă organică a procesului de învățare. Evaluarea trebuie să se realizeze în mod preponderent ca evaluare continuă, formativă. Alături de formele și instrumentele clasice de evaluare, recomandăm utilizarea unor forme și instrumente complementare, cum sunt: proiectul, portofoliul, autoevaluarea, observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor.

Grupul de lucru pentru elaborarea programei școlare:

prof. Eugen STOICA	Inspector de specialitate – Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului
prof. Angela TEȘILEANU	Expert C.N.C., Grupul Școlar Nichita Stănescu, București
prof. Elena BĂLAN	Școala Superioară Comercială “Nicolae Kretzulescu”, București
prof. Mihai NĂZDRĂVAN	Liceul Teoretic Tudor Vladimirescu, București
prof. Florina OȚET	Colegiul Național “Andrei Șaguna”, Brașov
prof. Sorin SPINEANU- DOBROTĂ	Inspector de specialitate – S.N.E.E.